

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 25 maj 2018
(OR. en)

9348/18

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0180 (COD)**

**EF 144
ECOFIN 487
CODEC 859
ENV 350**

FÖRSLAG

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	24 maj 2018
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2018) 355 final
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om ändring av förordning (EU) 2016/1011 avseende referensvärden för koldioxidsnåla investeringar och för klimatpositiva investeringar

För delegationerna bifogas dokument – COM(2018) 355 final.

Bilaga: COM(2018) 355 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 24.5.2018
COM(2018) 355 final

2018/0180 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om ändring av förordning (EU) 2016/1011 avseende referensvärden för koldioxidsnåla
investeringar och för klimatpositiva investeringar**

(Text av betydelse för EES)

{SEC(2018) 257 final} - {SWD(2018) 264 final} - {SWD(2018) 265 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Detta förslag är del av kommissionens mer övergripande initiativ om hållbar utveckling. Det lägger grunden till en EU-ram där miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning (nedan kallat *ESG* efter *environmental, social and governance*) blir prioriterade aspekter inom det finansiella systemet vilket ska bidra till att omvandla EU:s ekonomi till ett grönare, mer motståndskraftigt och cirkulärt system. Dessa faktorer bör beaktas i investeringsbesluten för att göra investeringarna mer hållbara med hänsyn till växthusgasutsläpp, resursutarmning och arbetsförhållanden. Detta förslag, och de lagstiftningsakter som föreslås jämte det, syftar till att integrera ESG-aspekter i investerings- och rådgivningsprocessen på ett konsekvent sätt i alla sektorer. Det bör säkerställa att finansmarknadsaktörer – förvaltningsbolag för fondföretag, förvaltare av alternativa investeringsfonder (nedan kallade AIF-förvaltare), försäkringsföretag, tjänstepensionsinstitut, förvaltare av europeiska riskkapitalfonder (EuVECA), förvaltare av europeiska fonder för socialt företagande (Eusef) och värdepappersföretag – som har mandat från sina kunder eller förmånstagare att fatta investeringsbeslut på deras vägnar integrerar ESG-aspekter i sina interna förfaranden och informerar sina kunder om detta. För att dessutom hjälpa investerare att jämföra investeringarnas koldioxidavtryck införs genom förslagen nya kategorier av referensvärden för koldioxidsnåla investeringar och för klimatpositiva investeringar. Dessa förslag som stöder varandra är avsedda att göra det lättare att investera i hållbara projekt och tillgångar i hela EU.

Kommissionens paket ligger i linje med globala insatser för en mer hållbar ekonomi. Regeringar runt om i världen valde att slå in på en mer hållbar väg för vår planet och vår ekonomi genom att anta **2016 års Parisavtal om klimatförändring** och **FN:s agenda 2030 för hållbar utveckling**.

EU verkar för en utveckling som tillgodoser dagens behov utan att framtida generationers möjlighet att tillgodose sina egna behov äventyras. Hållbar utveckling har sedan länge haft en central plats i EU-projektet. Dess sociala och miljömässiga dimensioner framhålls i EU-fördragen och bör behandlas tillsammans.

Kommissionens meddelande från 2016 om nästa steg för en hållbar europeisk framtid kopplar målen för hållbar utveckling¹ i FN:s Agenda 2030 för hållbar utveckling till EU:s politiska ram för att säkerställa att alla EU:s åtgärder och politiska initiativ, inom EU och globalt, tar hänsyn till målen för hållbar utveckling redan från början. EU är också fast beslutet att uppnå klimat- och energimålen för 2030 och att integrera hållbar utveckling i EU:s politik, som Jean-Claude Juncker tillkännagav i de **politiska riktlinjerna för Europeiska kommissionen 2014**². Därför är det många av Europeiska kommissionens politiska prioriteringar för perioden 2014–2020 som bidrar till EU:s klimatmål och till att genomföra agendan 2030 för hållbar utveckling. Hit hör **investeringsplanen för Europa**³, **paketet om cirkulär ekonomi**⁴,

¹ De 17 målen för hållbar utveckling ger oss kvalitativa och kvantitativa målsättningar för de kommande 15 åren, så att vi kan förbereda oss inför framtiden och arbeta för mänsklig värdighet, stabilitet, en frisk planet, rättvisa och motståndskraftiga samhällen och blomstrande ekonomier.

² En ny start för EU: Mitt program för sysselsättning, tillväxt, rättvisa och demokratisk förändring – politiska riktlinjer för nästa Europeiska kommission, 15 juli 2014. Finns på: https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/juncker-political-guidelines-speech_en.pdf

³ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och Europeiska investeringsbanken: En investeringsplan för Europa (COM(2014) 903 final).

energiunionspaketet⁵, uppdateringen av EU:s bioekonomistrategi⁶, kapitalmarknadsunionen⁷ och EU:s budget 2014–2020, inklusive sammanhållningsfonden och forskningsprojekt. Dessutom har kommissionen lanserat en flerpartsplattform för att följa upp och utbyta bästa praxis i fråga om genomförandet av målen för hållbar utveckling.

För att uppnå EU:s hållbarhetsmål krävs stora investeringar. Bara på klimat- och energiområdet uppskattas det att en ytterligare årlig investering på 180 miljarder euro krävs för att uppfylla klimat- och energimålen senast 2030⁸. En betydande del av dessa finansiella flöden måste komma från den privata sektorn. För att stänga detta investeringsgap måste privata kapitalflöden i stor utsträckning omdirigeras till mer hållbara investeringar, något som kräver att man tar ett helhetsgrepp om EU:s finansiella regelverk.

Mot denna bakgrund inrättade kommissionen i december 2016 en **högnivågrupp** för att ta fram en EU-strategi för hållbar finansiering. Högnivågruppen lade fram sin slutrapport⁹ den 31 januari 2018. I denna rapport gavs en heltäckande vision om hållbar finansiering för Europa och två centrala behov för Europas finansiella system identifierades. Det första är att förbättra tillhandahållandet av finansiering till hållbar och inkluderande tillväxt. Det andra är att stärka den finansiella stabiliteten genom ökad hänsyn till ESG-faktorer i investeringsbesluten. Högnivågruppen utfärdade åtta nyckelrekommendationer som den betraktar som avgörande inslag i ett hållbart finansiellt system för Europa. En av expertgruppens rekommendationer är att indextillhandahållare bör vara skyldiga att upplysa om indexets exponering mot hållbarhetsparametrar baserat på de värdepapper som ingår i indexet och deras viktning. Dessutom bör Esma i sina riktlinjer om referensvärdesdeklarationer ta med hänvisningar till hållbarhetsaspekter som tydligt anger hur hållbarhetsfaktorer (ESG-faktorer), inklusive övergången till en koldioxidsnål ekonomi, återspeglas i referensvärdesmetoden.

Högnivågruppen påpekade att index och referensvärden har en indirekt men viktig effekt på investeringar. Många investerare använder referensvärden för portföljallokering och för att mäta resultatet av finansiella produkter. Indextillhandahållare har tagit fram flera olika index som syftar till att mäta hållbarhet och klimathänsyn, men deras betydelse för portföljallokering i allmänhet är fortfarande ganska liten.

Som uppföljning på expertgruppens arbete och som del av de övergripande insatserna för att koppla ihop finansiering med planetens och samhällets behov, offentliggjorde kommissionen den 8 mars 2018 en **handlingsplan för finansiering av hållbar tillväxt¹⁰**. I handlingsplanen

⁴ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: Att sluta kretsloppet – en EU-handlingsplan för den cirkulära ekonomin, COM(2015) 614 final.

⁵ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och Europeiska investeringsbanken: En ramstrategi för en motståndskraftig energiunion med en framåtblickande klimatpolitik (COM(2015) 80 final).

⁶ Ares(2018)975361

⁷ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: Handlingsplan för en kapitalmarknadsunion, COM(2015)468 final.

⁸ Beräkningen visar investeringsgapet som årligt medelvärde för perioden 2021–2030 på grundval av prognoser enligt Primes-modellen som tillämpas av EU-kommissionen i konsekvensbedömningen av förslaget till direktiv om energieffektivitet (2016), <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?qid=1483696687107&uri=CELEX:52016SC0405>.

⁹ Högnivågruppen för hållbar finansiering, slutrapport från 2018: *Financing A Sustainable European Economy*.

¹⁰ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: Handlingsplanen: Finansiering av hållbar tillväxt (COM(2018)097 final).

aviserade kommissionen åtgärder för ökad öppenhet i referensvärdesmetoder och ett initiativ för att lägga fram standarder för referensvärden för koldioxidsnåla investeringar i unionen.

Genom gemensamma standarder för referensvärden för koldioxidsnåla investeringar kan man minska risken för ”grönmålning”, där alla sådana index framhålls som lika miljömässigt relevanta trots att de har olika egenskaper. Olika nivåer av öppenhet om hur ESG-faktorer beaktas i metoderna gör det dessutom svårt för marknadsaktörerna att jämföra index när de ska välja lämpliga referensvärden för sin investeringsstrategi.

För att åtgärda dessa problem innehåller detta förslag en ändring av referensvärdesförordningen. Förslaget innehåller två nya typer av referensvärden: i) ett referensvärde för koldioxidsnåla investeringar och ii) ett referensvärde för klimatpositiva investeringar.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Genom förslaget ändras referensvärdesförordningen genom nya bestämmelser om fastställande och administration av referensvärden för koldioxidsnåla och för klimatpositiva investeringar. Förslaget ligger i linje med referensvärdesförordningens syfte, nämligen att säkerställa att referensvärden ger en korrekt och tillförlitlig bild av den ekonomiska verkligheten och att de lätt kan förstås av alla berörda parter, och därmed främja en hög nivå av skydd för konsumenter och investerare. Genom förslaget införs ytterligare krav för att göra metoderna för de nya kategorierna av referensvärden transparenta, så att de blir mer jämförbara och så att portföljförvaltare kan fatta bättre beslut.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Förslaget kompletterar EU:s befintliga miljö- och klimatpolitik genom att förbättra referensvärdemetodernas öppenhet när det gäller ESG-faktorer och genom att införa harmoniserade regler för referensvärden för koldioxidsnåla investeringar vilket bör leda till att investeringar styrs mer effektivt mot hållbara tillgångar.

Detta förslag ingår i ett åtgärdspaket om hållbar finansiering som är en prioriterad åtgärd inom ramen för kapitalmarknadsunionen. Det innehåller åtgärder för att utnyttja finanstekniksektorns potential att leda utvecklingen och flytta privat kapital till hållbara investeringar. Det bidrar till mer integrerade kapitalmarknader eftersom det blir lättare för investerare att dra fördel av den inre marknaden och fatta välgrundade beslut.

Detta förslag ingår också i en mer omfattande EU-strategi för att genomföra EU:s agenda för klimat och hållbar utveckling och bidrar till unionens energi- och klimatmål för 2014–2020, t.ex. inom politiken för renare luft, paketet om cirkulär ekonomi, energiunionsstrategin, paketet om ren energi för alla européer och EU:s strategi för anpassning till klimatförändringarna.

Förslaget är förenligt med översynen av det europeiska systemet för finansiell tillsyn¹¹ som anger att Europeiska bankmyndigheten¹², Europeiska försäkrings- och

¹¹ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordningar (EU) nr 1093/2010, nr 1094/2010, nr 1095/2010, nr 345/2013, nr 346/2013, nr 600/2014, 2015/760, 2016/1011, 2017/1129 (COM (2017) 536 final).

¹² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten) och om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

tjänstepensionsmyndigheten¹³ och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten¹⁴ bör ta hänsyn till riskerna i samband med faktorer som rör miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning (ESG) när de utför sina uppgifter, så att verksamheten på finansmarknaden ligger mer i linje med en hållbar utveckling. Vidare är detta förslag förenligt med kommissionens förslag om en europeisk privat pensionsprodukt, där upplysningar också måste lämnas när det gäller ESG-faktorer¹⁵.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Genom artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ges Europaparlamentet och rådet befogenhet att anta åtgärder för tillnärmning av sådana bestämmelser i lagar och andra författningar i medlemsstaterna som hänger samman med att upprätta den inre marknaden och få den att fungera. Artikel 114 i EUF-fördraget gör det möjligt för EU att vidta åtgärder för att undanröja de nuvarande hindren för utövandet av de grundläggande friheterna och även förhindra att sådana hinder uppstår, däribland sådana hinder som gör det svårt för ekonomiska aktörer, inbegripet investerare, att till fullo utnyttja fördelarna med den inre marknaden.

Att det saknas harmoniserade EU-regler för referensvärden för koldioxidsnåla investeringar innebär att standarderna för dessa referensvärden är olikartade, vilket kan leda till osäkerhet hos investerarna och suboptimala val av index för att mäta resultatet av klimatfonder och -produkter. Artikel 114 i EUF-fördraget ger EU befogenhet att agera för att i) säkerställa att den inre marknaden fungerar väl när det gäller referensvärden som används för att mäta resultatet av koldioxidsnåla investeringsportföljer, ii) minska hindren för en väl fungerande inre marknad, och iii) underlätta gränsöverskridande investeringar i hållbar ekonomisk verksamhet i hela unionen.

• Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

Kommissionens förslag om att ändra referensvärdesförordningen överensstämmer med subsidiaritetsprincipen som fastställs i artikel 5.3 i fördraget om Europeiska unionen (EUF-fördraget), enligt vilken unionen ska vidta en åtgärd endast om och i den mån som målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå.

Även om vissa referensvärden är nationella, har referensvärden i finansiella avtal och produkter ofta gränsöverskridande användning. Åtgärder kan vidtas på nationell nivå för att anpassa index till särskilda nationella behov, men det finns risk för att man missar den gränsöverskridande dimensionen vilket i slutändan kan leda till ett lappverk av olika regler.

¹³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

¹⁵ Kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om en europeisk privat pensionsprodukt (PEPP), (COM (2017) 343 final).

Detta skapar ojämlika konkurrensvillkor inom den inre marknaden och ett inkonsekvent regelverk i EU. Att vidta åtgärder på nationell nivå skulle heller inte vara förenligt med målen i referensvärdesförordningen, som syftar till en harmonisering av reglerna för konstruktion och användning av referensvärden i unionen. Problemet har konstaterats av G20 och rådet för finansiell stabilitet (FSB) som har uppdragit åt Iosco att ta fram en övergripande uppsättning principer för finansiella referensvärden. En ändring av referensvärdesförordningen skulle bidra till att stärka den inre marknaden genom förbättrade gemensamma regler för tillförlitliga och korrekt använda referensvärden i alla medlemsstater.

- **Proportionalitetsprincipen**

Den föreslagna ändringen av referensvärdesförordningen är proportionerlig i enlighet med artikel 5.4 i EU-fördraget. Den avser index där hållbarhetsaspekter ingår, särskilt index för klimatsnåla investeringar. Endast tillhandahållare av sådana index berörs av detta förslag.

Förslaget är proportionerligt i och med att nya skyldigheter åläggs administratörer av referensvärden som redan omfattas av liknande krav enligt referensvärdesförordningen. Den administrativa bördan förväntas därför inte öka på ett orimligt sätt. Bördan kan till och med minska i vissa fall för administratörer av referensvärden för koldioxidsnåla investeringar eftersom förslaget innehåller tydliga och harmoniserade regler för sådana referensvärden, vilket kan minska kostnaderna för att ta fram interna strategier.

- **Val av instrument**

En ändring av referensvärdesförordningen är det lämpligaste rättsliga instrumentet för att införa upplysningskrav för ESG-faktorer, och även harmoniserade minimistandarder för referensvärden för koldioxidsnåla investeringar i hela unionen, med tanke på att många referensvärden är av gränsöverskridande art. Genom en förordning, som är direkt tillämplig utan att det krävs nationell lagstiftning, minskar risken att behöriga myndigheter vidtar olikartade åtgärder på nationell nivå. I stället säkerställs konsekvens och större rättssäkerhet inom hela EU.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Samråd med berörda parter**

Högnivågruppen med experter om hållbar finansiering upprättades i december 2016 för att bidra till utformningen av en EU-strategi för hållbar finansiering genom rekommendationer. Gruppen lade fram en interimrapport om finansiering av en hållbar europeisk ekonomi i mitten av juli 2017 och presenterade rapporten på ett evenemang för berörda parter den 18 juli 2018 tillsammans med ett frågeformulär. Ett uppföljningsyttrande publicerades tillsammans med högnivågruppens slutrapport om finansiering av en hållbar europeisk ekonomi den 31 januari 2018. I uppföljningsyttrandet sammanfattas svaren, särskilt vad gäller ESG-referensvärden.

Dessutom rådfrågade kommissionen vissa berörda parter om i) behovet av att harmonisera metodstandarder på europeisk nivå, ii) hinder för användningen av index för koldioxidsnåla investeringar, och iii) de viktigaste delar som bör ingå i en metod för referensvärden för koldioxidsnåla investeringar. De berörda parternas synpunkter sammanfattas nedan.

Riktade intervjuer med berörda parter

En bred grupp av aktörer hördes, bland annat från områdena kapitalförvaltning, referensvärdesadministration, marknadsinfrastruktur, bank, opinionsbildande verksamhet och tankesmedjor.

Det framgick av intervjuerna att kapitalförvaltare i allmänhet använder sig av två typer av index för koldioxidsnåla investeringar: ett "konventionellt" index för koldioxidsnåla investeringar och ett "klimatpositivt" (pure play) index. Kapitalförvaltare ser index för koldioxidsnåla investeringar som ett verktyg för att hantera risken för eventuella framtida lagstiftningsåtgärder som kan leda till "strandade tillgångar". De fokuserar till stor del på "koldioxidsnåla" index. Dessa index bygger på ett standardindex (moderindex) där man tar bort eller ger lägre viktning till företag med relativt höga koldioxidavtryck.

På detta sätt vill tillhandahållare av index för koldioxidsnåla investeringar minska det totala koldioxidavtrycket för indexets underliggande portfölj, jämfört med standardindex som i allmänhet tillämpar en viktning som grundas på börsvärdet. De kan till exempel sikta på ett 40 % lägre koldioxidavtryck jämfört med standard-/moderindex. Tillhandahållare av klimatpositiva index menar att de konventionella koldioxidsnåla indexen inte ligger i linje med klimatmålet på 2 °C enligt Parisavtalet. De förespråkar en strängare metod för att välja referensvärdets komponenter, till exempel en kvot för koldioxideffekt.

Av intervjuerna framgick också betydande skillnader i hur indextillhandahållare mäter koldioxidavtryck. Tillhandahållare av konventionella index använder vanligtvis koldioxidutsläpp som orsakas direkt av företagets produktionsverksamhet (scope 1-utsläpp) och indirekta utsläpp som genereras genom råvaror och andra insatsvaror som företaget anskaffar i tidigare led för att tillverka sina produkter eller tillhandahålla sina tjänster (scope 2-utsläpp). Företrädare för tillhandahållare av klimatpositiva index menar dock att detta inte avspeglar ett företags koldioxidavtryck på ett korrekt sätt eftersom utsläpp som orsakas av företagets kunder (scope 3-utsläpp) helt lämnas utan avseende.

Frågeformulär

Kapitalförvaltare, återförsäkringsbolag, referensvärdeskonstruktörer och en banksammanslutning besvarade frågor om nyttan med harmoniserade standarder för en metod för fastställande av index för koldioxidsnåla investeringar.

De angav följande skäl till att de inte använder index för koldioxidsnåla investeringar: (i) nuvarande metoder återspeglar inte alla källor till koldioxidutsläpp. (ii) deras kunder (investerare) har inget förtroende för den metod som används för tillgängliga index för koldioxidsnåla investeringar, (iii) det saknas index för koldioxidsnåla investeringar som motsvarar deras investeringsstrategi och -stil.

Men ansåg att det finns ett värde i att utveckla harmoniserade EU-standarder för en metod för att fastställa index för koldioxidsnåla investeringar och man betonade vikten av tillförlitliga uppgifter om indirekta koldioxidutsläpp från användarna eller företagets leverantörer.

På frågan om vilka huvudelement som bör ingå i index för koldioxidsnåla investeringar svarade de flesta att scope 3-utsläpp bör ingå i uppskattningen av koldioxidutsläpp. Några svarade att metoden bör anpassas till en eventuell framtida EU-klassificering (taxonomi). Somliga var dock skeptiska mot att utveckla en harmoniserad EU-metod. De såg problem vad gäller de tillgängliga uppgifterna, den oklara kopplingen mellan koldioxidavtryck och miljörisker med ekonomiska effekter (t.ex. omställningsrisk) och metodernas mestadels retroaktiva natur.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Förslaget bygger på högnivågruppens expertrapport om hållbar finansiering som rekommenderar att man vidtar åtgärder för att förbättra öppenhet och vägledning när det gäller finansiella referensvärden. Noggrann hänsyn har också tagits till behovet av samordning med högnivågruppens övriga rekommendationer, t.ex. offentliggörande och klassificering av vad som ska anses vara ”hållbart”.

Förslaget bygger också på studien *Defining 'green' in the context of green finance* som gjordes på kommissionen uppdrag 2017. Studien innehåller:

- En översikt och analys av internationella initiativ för att definiera ”grön” i samband med gröna obligationer, lån och börsnoterade aktier.
- Metoder och potential för att identifiera gröna tillgångar och verksamhet genom begreppsdefinitioner, taxonomier, ratingmetoder och andra mekanismer, och behovet av att avspegla dessa i de metoder som används för att konstruera gröna referensvärden och fonder.
- En jämförelse av de stora skillnaderna i metoderna för att konstruera gröna aktieindex och gröna obligationsindex.

När kommissionen utarbetar delegerade akter som fastställer parametrarna för hur underliggande tillgångar ska väljas ut i index för koldioxidsnåla och för klimatpositiva investeringar kommer den att utgå från rådgivning från den tekniska expertgrupp om hållbar finansiering som den har inrättat.

- **Konsekvensbedömning**

I linje med sin politik för bättre lagstiftning utförde kommissionen en konsekvensbedömning för de olika handlingsalternativen.

Följande allmänna handlingsalternativ undersöktes i konsekvensbedömningen:

- (1) Inga EU-åtgärder (alternativ 1).
- (2) Ökad öppenhet och insyn i metoderna och fastställande av minimistandarder för index för koldioxidsnåla investeringar¹⁶ – generell metod med minsta möjliga harmonisering (alternativ 2).
- (3) Harmoniserade EU-regler för index för klimatpositiva investeringar (pure-play), dvs. index med positiv klimatpåverkan, som ligger i linje med tvågradersmålet – specialiserad metod med detaljerade bestämmelser (alternativ 3).
- (4) Minimistandarder för harmonisering av metoder för index för koldioxidsnåla och för klimatpositiva investeringar (alternativ 4a) eller harmoniserade EU-regler för olika typer av index för koldioxidsnåla investeringar – övergripande reglering (alternativ 4b).

Alternativ 1 skulle sannolikt leda till en ökad fragmentering av marknaden över tiden, och investerarnas sökkostnader skulle vara fortsatt höga. Investerare som vill placera i tillgångar som ger verklig klimatpåverkan och ligger i linje med tvågradersmålet skulle fortfarande inte

¹⁶ Dessa index är vanligtvis konstruerade genom att man utgår från ett standardindex, t.ex. S&P 500 eller NASDAQ 100 och tar bort eller ger lägre vikt åt företag med relativt höga koldioxidavtryck. Mer ingående beskrivning finns i bilaga 9 till konsekvensbedömningen [länk].

ha lämpliga verktyg (referensvärden) för att bedöma avkastningen på sina klimatfonder/-portföljer. Avsaknaden av harmoniserade metoder för index för koldioxidsnåla investeringar innebär fortsatt sämre jämförbarhet och relevans. Alternativet skapar dessutom inte incitament för företagen att anpassa sina företagsstrategier till klimatmålen.

Alternativ 2 skulle förbättra referensvärdesmetodens transparens och anpassa vissa av dess delar. Detta alternativ innebär att investerarna förses med information om hur klimatrelaterade parametrar har räknats in, vilka delar som referensvärdet består av och vilka kriterier som använts för att välja ut och vikta dem. Det skulle vara relativt enkelt för administratörer av referensvärden att anpassa sig till detta alternativ. Det är också relativt kostnadseffektivt eftersom administratörerna endast måste uppfylla vissa minimistandarder för sina metoder, och de ges viss frihet att lägga till andra element/kriterier. Men denna harmoniserade metod skulle endast gälla för en grupp av index för koldioxidsnåla investeringar som inte siktar på anpassning till tvågradersmålet. Detta riskerar därför att inte ge något väsentligt bidrag till att begränsa klimatförändringarna eftersom det inte tydligt klargörs på EU-nivå vad ”hållbara” tillgångar/investeringar innebär. Alternativet passar därför inte för att gå hela vägen mot EU:s hållbarhetsmål.

Alternativ 3 innebär att kommissionen skapar en harmoniserad uppsättning regler för index för klimatpositiva investeringar (pure play)¹⁷. Dessa index skulle göra det möjligt för kapitalförvaltare och institutionella investerare att följa och bedöma resultaten av utvalda fonder i förhållande till klimatmålet på två grader enligt Parisavtalet, och uppvisa för sina kunder/mottagare att denna investeringsstrategi följs. Till skillnad från alternativ 2 gör metoden det möjligt att ta med tillgångar i företag som bidrar väsentligt till minskade utsläpp, och på så sätt kanalisera mer investeringar till sådana emittenter¹⁸. Men index för klimatpositiva investeringar kan leda till att investeringar koncentreras endast till vissa branscher, och uppfattas av många intressenter inte som lämpliga för att sätta ihop en kärnportfölj. Det finns därför en risk för att referensvärdets spridning på marknaden blir begränsad.

Alternativ 4 innebär att harmoniserade regler införs för (1) koldioxidsnåla versioner av standardindex och (2) index för klimatpositiva investeringar (pure play). Detta alternativ gäller därför för en bredare uppsättning index än alternativ 2 och 3. Det skulle göra det möjligt för institutionella investerare och kapitalförvaltare att följa och bedöma resultaten av flera typer av klimatfonder och erbjuda ett relativt stort urval verktyg för att visa att de uppfyller kundernas klimatpreferenser.

Detta alternativ analyserades i två olika delalternativ.

*Delalternativ 4a (det **valda alternativet**):* Idén med detta delalternativ är att det nya regelverket skulle införa minimikrav på harmonisering för den metod som ska användas till index för koldioxidsnåla och för klimatpositiva investeringar. Enligt detta alternativ fastställs vissa grundläggande delar av metoden för att bestämma referensvärden för koldioxidsnåla och för klimatpositiva investeringar, med standarder för kriterier och metoder för att välja ut och vikta referensvärdets underliggande tillgångar, och för att beräkna koldioxidavtrycket och koldioxidbesparingarna för dessa tillgångar, med utgångspunkt i befintliga europeiska metoder som godkänts av kommissionen och som företag använder sig av för att beräkna sin

¹⁷ Dessa index består vanligtvis av ett urval av de företag på marknaden som bidrar till en betydande minskning av koldioxidavtryck baserat på kvoter som t.ex. Carbon Impact Ratio (CIR). Mer ingående beskrivning finns i bilaga 9 till konsekvensbedömningen [länk].

¹⁸ Mer ingående beskrivning finns i bilaga 9 till konsekvensbedömningen [länk].

miljöprestanda, t.ex. metoderna för produkters miljöavtryck (Product Environmental Footprint – PEF) och organisationers miljöavtryck (Organisation Environmental Footprint – OEF)¹⁹.

Delalternativ 4b: Detta alternativ innebär ett system för maximal harmonisering, där metoderna för de två nya typerna av referensvärden är fullständigt harmoniserade baserat på detaljerade och omfattande regler på nivå 1, vilka specificeras ytterligare med detaljerade krav på nivå 2. Reglerna skulle innehålla detaljerade kriterier för urvalet och viktningen av de underliggande tillgångarna i referensvärdena för koldioxidsnåla och för klimatpositiva investeringar. Man skulle på detta sätt uppnå hög jämförbarhet mellan metoderna för de nya typerna av referensvärden. Men administratörer av referensvärden skulle få mindre flexibilitet vid utformningen av sina metoder och de skulle drabbas av avsevärda kostnader för att följa EU-lagstiftningens nya strikta krav.

I delalternativ 4a blir det något svårare för investerare att jämföra metoderna för referensvärdena, men administratörerna får betydligt större flexibilitet när de utformar metodens beräkningsformel. Mer allmänt ger denna ansats mer utrymme för marknadsaktörer att utveckla nya strategier för att möta miljöutmaningar. Vidare kommer referensvärdesadministratörer att kunna anpassa sina egna etablerade metoder till EU-lagstiftningens minimistandarder mot endast obetydliga kostnader.

Detta delalternativ ligger också i linje med kommissionens andra förslag på området för hållbar finansiering²⁰, eftersom det skulle bidra till att höja kvaliteten på den information som kapitalförvaltnarna lämnar till slutinvesterarna i enlighet med investeringsmålen. I likhet med alternativ 3 kan delalternativ 4a också innebära att mer investeringar slussas till företag i mycket koldioxidintensiva branscher som bidrar väsentligt till att minska utsläppen. Alternativet medför emellertid vissa utmaningar: i) de tillgängliga uppgifterna är inte stabila och vanligtvis inte kompletta, ii) det kan vara komplicerat att jämföra koldioxidutsläppen från företag i olika sektorer, och iii) det kan finnas en risk att för harmoniserade metoder står i vägen för innovation.

Kommissionen uppskattar att det valda alternativet kommer att ha följande ekonomiska, miljömässiga och sociala konsekvenser:

De **ekonomiska konsekvenserna** till följd av ett införande av harmoniserade EU-standarder för transparenta metoder för index för koldioxidsnåla och för klimatpositiva investeringar, tillsammans med de överlag mer detaljerade upplysningarna om ESG-faktorer för andra referensvärden, bedöms bestå i följande: i) det skulle minska informationsasymmetrin mellan investerare och indextillhandahållare i och med att kapitalförvaltare och portföljförvaltare ges tillgång till all nödvändig information för att välja ett index för koldioxidsnåla och för klimatpositiva investeringar som återspeglar deras investeringsstil, ii) det skulle minska den nuvarande marknadsfragmenteringen som beror på att metoderna för index för koldioxidsnåla investeringar ännu inte är standardiserade, och iii) det skulle ge högre kvalitet och jämförbarhet åt företagens klimatupplysningar eftersom de får incitament att offentliggöra den information som ska ingå i indexet. Harmoniserade EU-standarder för transparenta metoder skulle därför ge referensvärden som är bättre lämpade för att mäta resultaten av en portfölj eller finansiell produkt som grundar sig på en investeringsstrategi antingen mot minskade koldioxidutsläpp eller mot tvågradersmålet.

När det gäller **miljökonsekvenser** kommer finansieringsflödena ganska snabbt att omdirigeras till tillgångar och projekt med hållbara mål, som har en positiv inverkan på

¹⁹ Rekommendation 179/2013, som antogs av kommissionen den 9 april 2013 och offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* den 4 maj 2013.

²⁰ Länk till de andra texterna i majpaketet.

växthusgasutsläppen och bidrar till Parisavtalets klimatmål. Harmoniserade standarder och upplysningskrav för metoderna för olika typer av index för koldioxidsnåla och för klimatpositiva investeringar skulle därför ge lämpliga redskap till investerare med olika klimatstrategier så att de kan bedöma överensstämmelsen mellan sina fonder/portföljer och det valda referensvärdet, och göra det möjligt för dem att bättre följa och mäta sitt resultat mot lämpligt referensvärde för koldioxidsnåla investeringar.

Förslaget har inga betydande direkta eller indirekta **sociala konsekvenser**.

Förslaget beaktar de yttranden som utfärdats av nämnden för lagstiftningskontroll (positivt yttrande med reservationer av den 14 maj 2018, och två föregående negativa yttranden). I förslaget och den reviderade konsekvensbedömningen har nämndens kommentarer beaktats. Enligt kommentarerna krävdes ett antal justeringar innan initiativet kunde tas vidare (länk).

Nämnden ansåg att man i konsekvensbedömningen inte i tillräcklig utsträckning hade beaktat riskerna med att kräva att administratörer av referensvärden för koldioxidsnåla investeringar måste använda taxonomin. Vad gäller den framtida utvecklingen av metoden för referensvärden för koldioxidsnåla investeringar ansåg nämnden också att konsekvensbedömningen inte i tillräcklig utsträckning tagit hänsyn till kostnaderna för administratörer och användare av referensvärdena.

Mot bakgrund av nämndens kommentarer tog kommissionen bort kravet på att administratörer av referensvärden för koldioxidsnåla och för klimatpositiva investeringar måste använda EU:s taxonomi när de utformar parametrar för metoden för att välja ut underliggande tillgångar och när de uppfyller upplysningskravet. Förslaget har även justerats för att säkerställa att tillräcklig hänsyn tas till kostnader vid utvecklingen av metoden för referensvärden för koldioxidsnåla och för klimatpositiva investeringar. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter som endast kommer att innehålla minimistandarder för den harmoniserade metoden för referensvärden för koldioxidsnåla och för klimatpositiva investeringar. Dessa delegerade akter kommer därför inte att införa en fullt harmoniserad metod, utan endast minimikriterier, vilket ger nödvändigt manöverutrymme till administratörer av referensvärden. Efterlevnadskostnaderna blir därmed begränsade.

- **Grundläggande rättigheter**

Detta förslag respekterar de grundläggande rättigheterna och iakttar de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, eftersom det krävs att den identifierade miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheten måste utföras i överensstämmelse med minimigarantier för samhällsansvar, bolagsstyrning och etiska aspekter.

Rätten till yttrandefrihet och informationsfrihet kräver att mediefriheten respekteras. Denna förordning bör tolkas och tillämpas i överensstämmelse med denna grundläggande rättighet. Därför bör en person som endast offentliggör eller hänvisar till ett referensvärde för koldioxidsnåla och för klimatpositiva investeringar som en del av sin journalistiska verksamhet, men inte har kontroll över tillhandahållandet av detta referensvärde, inte omfattas av de krav som åläggs administratörer i denna förordning. Journalister ges därmed frihet att i sin journalistiska verksamhet rapportera om finansiella marknader och råvarumarknader. Definitionen av administratör av ett referensvärde har därför gjorts snäv för att säkerställa att den omfattar tillhandahållande av ett referensvärde, men inte journalistisk verksamhet.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Initiativet väntas inte få några konsekvenser för EU:s budget. Kraven avseende referensvärden för koldioxidsnåla och för klimatpositiva investeringar kommer att komplettera redan befintliga krav för administratörer av referensvärden och kommer därför inte att leda till betydande nya kostnader för berörda tillsynsmyndigheter, med tanke på den kapacitet och de resurser som de redan har för tillämpningen av referensvärdesförordningen.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Kommissionen kommer att inrätta ett program för övervakning av output, resultat och effekter av detta initiativ inom ett år efter det att rättsakten träder i kraft. Inom övervakningsprogrammet ska det fastställas hur data och andra nödvändiga bevis ska samlas in. En utvärdering kommer att göras fem år efter åtgärdernas genomförande. Målet med en utvärdering är bland annat att bedöma hur ändamålsenliga och effektiva åtgärderna har varit när det gäller att uppnå de mål som lagts fram i denna konsekvensbedömning samt att besluta huruvida nya åtgärder eller ändringar behövs.

Genomförandet och bidraget från referensvärden för koldioxidsnåla och för klimatpositiva investeringar till att uppnå målen i handlingsplanen om finansiering av hållbar tillväxt och till att lösa de problem som beskrivs i avsnitt 1 i denna motivering kommer att mätas med följande särskilda nyckelindikatorer:

- Utveckling när det gäller antal och storlek av fonder eller portföljer som använder referensvärden för koldioxidsnåla och för klimatpositiva investeringar.
- Antal klagomål som kommissionen har mottagit från användare av referensvärden för koldioxidsnåla och för klimatpositiva investeringar.
- Kostnaderna för att konstruera referensvärden för koldioxidsnåla och för klimatpositiva investeringar.
- En rapport från kommissionen i enlighet med referensvärdesförordningen, med en översyn av klimatreferensvärdenas effektivitet och tillsynens lämplighet (artikel 54 om översyn).

Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget

Genom artikel 1.1 införs i referensvärdesförordningen definitioner av de nya referensvärdekategorierna, dvs. referensvärdet för koldioxidsnåla investeringar och referensvärdet för klimatpositiva investeringar.

Artikel 1.2 ändrar artikel 13.1 i referensvärdesförordningen (artikel om metodens transparens) genom tillägg av ett nytt led d till den förteckning över information som en administratör av referensvärden måste offentliggöra eller tillgängliggöra. Enligt det nya kravet måste administratörer av referensvärden eller familjer av referensvärden som strävar mot eller tar hänsyn till ESG-mål redogöra för hur metodens huvudinslag återspeglar ESG-faktorerna. Kommissionen ges befogenhet att specificera minimiinhållet för sådana upplysningar.

Med artikel 1.3 införs ett nytt kapitel 3A i avdelning III i referensvärdesförordningen. Det innehåller en enda bestämmelse (artikel 29a) som anger de centrala kraven för metoden för referensvärden för koldioxidsnåla och för klimatpositiva investeringar (vilka förtecknas i en ny bilaga). Kommissionen övervägde ursprungligen en fullständig harmonisering av

metoderna för de nya referensvärdeskategorierna, baserat på en omfattande uppsättning regler. Det var då tänkt att metodernas huvudinslag som fastställs i detta förslag skulle specificeras närmare, med detaljerade krav för urvalet och viktningen av de underliggande tillgångarna, i delegerade akter som antas av kommissionen på grundval av råd från expertgruppen. Dessutom var avsikten att de skräddarsydda delegerade akterna skulle innehålla krav på att administratörer av referensvärden för koldioxidsnåla och för klimatpositiva investeringar måste använda förordningen om en EU-taxonomi när de utformar parametrarna i metoderna för urval av underliggande tillgångar.

Mot bakgrund av lagstiftningskontrollnämndens farhågor om kostnaderna för den framtida utvecklingen av en sådan strikt metod anpassade kommissionen förslaget så att befogenheten att anta delegerade akter begränsas till närmare specificering av minimistandarder för referensvärden för koldioxidsnåla och för klimatpositiva investeringar. Detta tillvägagångssätt har även valts eftersom det fortfarande skulle ge en hög grad av jämförbarhet av metoderna för referensvärden för koldioxidsnåla investeringar. Dessutom innebär det inte några höga kostnader för referensvärdesadministratörerna när de måste anpassa sina metoder till EU:s standarder, och de har kvar en viss flexibilitet för utformningen av sin metod. Mer allmänt ger denna ansats utrymme för marknaden att utveckla innovativa strategier för att möta miljöutmaningar.

Nämndens vidare farhågor om risken med att göra användningen av taxonomin obligatorisk för referensvärdesadministratörerna har bemötts genom en anpassning av förslaget så att de delegerade akter som specificerar harmoniserade minimistandarder inte kommer att kräva att administratörer av referensvärden för koldioxidsnåla och för klimatpositiva investeringar måste använda EU:s taxonomi vid utformningen av parametrarna för metoden för urval av underliggande tillgångar. Att ta bort länken till EU-taxonomin ger också administratörerna den grad av flexibilitet som de behöver.

Genom artikel 1.4 ändras artikel 27 i referensvärdesförordningen (artikel om referensvärdesdeklaration) genom att en ny punkt införs med kravet att administratörer, för varje referensvärde eller familj av referensvärden som tillhandahålls och som strävar mot eller tar hänsyn till ESG-mål, redogör för hur ESG-faktorer beaktas i referensvärdesdeklarationen. Kommissionen ges befogenhet att specificera de upplysningar som ska ges.

Genom punkt 5 införs en ny bilaga III till referensvärdesförordningen som anger huvudkraven för metoden för referensvärden för koldioxidsnåla och för klimatpositiva investeringar, de upplysningar som administratörer är skyldiga att offentliggöra och det förfarande som ska följas när de ändrar sina metoder.

Artikel 2 föreskriver att förordningen ska träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EU) 2016/1011 avseende referensvärden för koldioxidsnåla investeringar och för klimatpositiva investeringar

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande²¹,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²²,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) Den 25 september 2015 antog FN:s generalförsamling en ny ram för global hållbar utveckling: Agenda 2030 för hållbar utveckling²³, vars kärna utgörs av målen för hållbar utveckling. I kommissionens meddelande från 2016 om nästa steg för en hållbar europeisk framtid²⁴ kopplas målen för hållbar utveckling till unionens politik för att säkerställa att unionens samtliga åtgärder och politiska initiativ, såväl inom unionen som globalt, redan från början integrerar målen för hållbar utveckling. I Europeiska rådets slutsatser av den 20 juni 2017²⁵ bekräftades unionens och medlemsstaternas åtagande att genomföra Agenda 2030 på ett fullständigt, samstämmigt, omfattande, integrerat och effektivt sätt och i nära samarbete med sina partner och andra intressenter.
- (2) Under 2015 ingick unionen Parisavtalet om klimatförändringar²⁶. I artikel 2 c i avtalet fastställs målet att förstärka åtgärderna mot klimatförändringarna, bland annat genom att göra finansflöden förenliga med en riktning mot låga utsläpp av växthusgaser och en klimatomfattande motståndskraftig utveckling.
- (3) Hållbarhet tillsammans med övergången till en koldioxidsnål och klimattålig, och mer resurseffektiv och cirkulär ekonomi är avgörande för att säkerställa den långsiktiga konkurrenskraften i unionens ekonomi. Hållbar utveckling har länge stått i centrum för

²¹ EUT C [...], [...], s. [...].

²² EUT C , , s. .

²³ *Att förändra vår värld: Agenda 2030 för hållbar utveckling* (FN 2015).

²⁴ COM(2016) 739 final.

²⁵ CO EUR 17, CONCL. 5.

²⁶ EUT L 282, 19.10.2016, s. 4.

unionsprojektet och den sociala och ekologiska dimensionen erkänns i unionsfördragen.

- (4) I mars 2018 offentliggjorde kommissionen sin handlingsplan för finansiering av hållbar tillväxt²⁷ som innehåller en ambitiös och omfattande strategi för hållbar finansiering. Ett av målen med handlingsplanen är att styra kapitalflöden till hållbara investeringar för att uppnå en hållbar och inkluderande tillväxt.
- (5) I Europaparlamentets och rådets beslut 1386/2013/EU²⁸ efterlystes en ökning av den privata sektorns finansiering av miljö- och klimatrelaterade utgifter, framför allt genom incitament och metoder som sporrar företag att mäta såväl miljökostnaderna för sin verksamhet som vinsterna av att använda miljötjänster.
- (6) För att uppnå målen för hållbar utveckling i unionen måste kapitalflöden slussas mot hållbara investeringar. Det är viktigt att utnyttja den inre marknadens fulla potential för att nå dit. I detta sammanhang är det av avgörande betydelse att undanröja hindren för en effektiv rörlighet för kapital till hållbara investeringar på den inre marknaden och att förhindra att förutsebara hinder av sådant slag uppkommer.
- (7) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011²⁹ fastställer enhetliga regler för referensvärden i unionen och omfattar olika typer av referensvärden. Koldioxidsnåla investeringsstrategier blir allt vanligare och investerarna använder i allt högre grad referensvärden för koldioxidsnåla investeringar för att mäta sina investeringsportföljers resultat.
- (8) Det finns för närvarande en rad olika index som fungerar som index för koldioxidsnåla investeringar. De används som referensvärden för investeringsportföljer och -produkter som säljs över gränserna. Kvaliteten och integriteten hos referensvärdena för koldioxidsnåla investeringar påverkar den inre marknadens effektiva funktion för en rad olika individuella och kollektiva investeringsportföljer. Många index för koldioxidsnåla investeringar som används för att mäta investeringsportföljers resultat, särskilt för separerade placeringskonton och företag för kollektiva investeringar, tillhandahålls i en viss medlemsstat men används av portfölj- och kapitalförvaltare i andra medlemsstater. Portfölj- och kapitalförvaltare säkrar dessutom ofta sina klimatexponeringsrisker med hjälp av referensvärden som konstrueras i andra medlemsstater.
- (9) Olika kategorier av index för koldioxidsnåla investeringar, med olika hög ambitionsgrad, har dykt upp på marknaden. Vissa referensvärden går ut på att minska koldioxidavtrycket från en standardinvesteringsportfölj, medan andra går ut på att enbart ta med tillgångar som bidrar till att uppnå klimatmålet på två grader enligt Parisavtalet. Trots att dessa referensvärden bygger på olika mål och strategier marknadsförs de gemensamt som gröna referensvärden.
- (10) Om referensvärden fastställs med hjälp av olika metoder leder detta till en fragmentering av den inre marknaden, eftersom det inte blir tydligt för användarna om ett visst index för koldioxidsnåla investeringar är ett referensvärde som ligger i linje

²⁷ COM(2018) 97 final.

²⁸ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1386/2013/EU av den 20 november 2013 om ett allmänt miljöhandlingsprogram för unionen till 2020 – Att leva gott inom planetens gränser (EUT L 354, 28.12.2013, s. 171).

²⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 av den 8 juni 2016 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014 (EUT L 171, 29.6.2016, s. 1).

med tvågradersmålet eller endast ett referensvärde som syftar till att minska koldioxidavtrycket i en standardportfölj. För att förhindra att administratörer eventuellt gör illegitima utfästelser om hur klimatvänliga deras referensvärden är, kommer medlemsstaterna sannolikt att anta olika bestämmelser för att undvika osäkerhet och tveksamhet hos investerarna vad gäller målen och ambitionsnivån för olika typer av index som utges för att vara gröna, och som används som referensvärden för koldioxidsnåla investeringsportföljer.

- (11) Utan en harmoniserad ram för att säkerställa tillförlitlighet och integritet hos de viktigaste typerna av referensvärden för koldioxidsnåla investeringar som används för enskilda eller kollektiva investeringsportföljer, är det sannolikt att olika behandling i olika medlemsstater kommer att skapa hinder för en smidigt fungerande inre marknad.
- (12) För att den inre marknaden ska fortsätta att fungera korrekt, för att ytterligare förbättra förutsättningarna för dess funktion, och för att säkerställa en hög nivå av konsument- och investerarskydd är det därför lämpligt att anpassa förordning (EU) 2016/1011 för att fastställa en rättslig ram för harmoniserade referensvärden för koldioxidsnåla investeringar på unionsnivå.
- (13) Det är också nödvändigt att införa en klar åtskillnad mellan referensvärden för koldioxidsnåla investeringar och referensvärden för klimatpositiva investeringar. I ett referensvärde för koldioxidsnåla investeringar bör de underliggande tillgångarna väljas med syftet att minska koldioxidutsläppen i indexportföljen jämfört med motsvarande standardindex, medan ett klimatpositivt index endast bör innehålla komponenter vars utsläppsbesparingar överskrider deras koldioxidutsläpp.
- (14) Alla företag vars tillgångar väljs ut för att ingå i ett referensvärde för klimatpositiva investeringar bör begränsa koldioxidutsläpp i större utsträckning än vad de ger upphov till, och därmed ha en positiv inverkan på miljön. Kapital- och portföljförvaltare som gör gällande att deras investeringsstrategi ligger i linje med Parisavtalet om klimatförändringar bör därför använda referensvärden för klimatpositiva investeringar.
- (15) Det finns många referensvärdesadministratörer som hävdar att deras referensvärden beaktar mål för miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning (ESG). Användarna av dessa referensvärden har dock inte alltid nödvändig information om i vilken utsträckning administratörernas metoder beaktar ESG-målen. Den befintliga informationen är också ofta uppsplittrad och fungerar inte för att effektivt jämföra investeringar över gränserna. För att göra det möjligt för marknadsaktörerna att fatta välgrundade beslut bör referensvärdesadministratörer vara skyldiga att redovisa hur deras metod tar hänsyn till ESG-faktorer i alla referensvärden eller familjer av referensvärden som framhålls som förenliga med ESG-målen. Denna information bör också lämnas i referensvärdesdeklarationen. Administratörer av referensvärden som inte framhåller eller tar hänsyn till ESG-målen bör inte omfattas av denna upplysningsskyldighet.
- (16) Av samma skäl bör administratörer av koldioxidsnåla och klimatpositiva referensvärden även offentliggöra de metoder som de använder för att beräkna dem. Denna information bör redovisa hur de underliggande tillgångarna har valts ut och viktats och vilka tillgångar som har uteslutits och varför. Administratörer av referensvärden bör också precisera hur referensvärdena för koldioxidsnåla investeringar skiljer sig från underliggande standardindex, framför allt när det gäller tillämpade vikter, börsvärde och ekonomiska resultat för de underliggande tillgångarna. För att bedöma hur referensvärdet bidrar till miljömålen bör referensvärdesadministratören redovisa hur de underliggande tillgångarnas koldioxidavtryck och koldioxidbesparingar har mätts, deras respektive värden,

inklusive referensvärdets totala koldioxidavtryck, och vilken typ av data som använts samt dess källa. För att göra det möjligt för kapitalförvaltare att välja det lämpligaste referensvärdet för sin investeringsstrategi bör administratörer av referensvärden förklara vad parametrarna i deras metoder stödjer sig på, och hur referensvärdet bidrar till miljömålen, inklusive dess bidrag till att minska klimatförändringarna. Den information som offentliggörs bör också omfatta uppgifter om hur ofta översyn görs och enligt vilket förfarande.

- (17) Administratörer av referensvärden för klimatpositiva investeringar bör dessutom redovisa den positiva koldioxideffekten för varje underliggande tillgång som ingår i referensvärdet, och ange vilken metod som används för att fastställa om utsläppsminskningarna överskrider tillgångens koldioxidavtryck.
- (18) För att säkerställa att man håller fast vid det valda klimatmålet bör administratörer av referensvärden för koldioxidsnåla och för klimatpositiva investeringar regelbundet se över sina metoder och informera användarna om de tillämpliga förfarandena vid varje väsentlig ändring. När administratörer av referensvärden gör en väsentlig ändring bör de redovisa skälen för denna ändring och förklara hur den är förenlig med referensvärdets ursprungliga mål.
- (19) För att öka transparensen och säkerställa en lämplig harmoniseringsnivå bör befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen för att närmare ange minimiinhållet i de upplysningskrav som bör gälla för administratörer av referensvärden som tar hänsyn till ESG-målen, och för att fastställa minimistandarder för harmonisering av metoderna för att fastställa referensvärden för koldioxidsnåla och för klimatpositiva investeringar, inklusive metoden för att beräkna de underliggande tillgångarnas koldioxidutsläpp och koldioxidbesparingar, med beaktande av metoderna för produkters miljöavtryck (PEF-metoden) och för organisationers miljöavtryck (OEF-metoden) enligt definitionerna i punkt 2 a och b i kommissionens rekommendation 2013/179/EU³⁰. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (20) Förordning (EU) 2016/1011 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av förordning (EU) 2016/1011

Förordning (EU) 2016/1011 ska ändras på följande sätt:

³⁰ Kommissionens rekommendation 2013/179/EU av den 9 april 2013 om användningen av gemensamma metoder för att mäta och kommunicera produkters och organisationers miljöprestanda utifrån ett livscykelperspektiv (EUT L 124, 4.5.2013, s. 1).

1. I artikel 3.1 ska följande led läggas till som leden 23a och 23b:

”23a) *referensvärde för koldioxidsnåla investeringar*: ett referensvärde där de underliggande tillgångarna, för tillämpningen av led 1 b ii i denna punkt, väljs ut så att den resulterande referensportföljen har lägre koldioxidutsläpp jämfört med de tillgångar som utgör ett kapitalviktat standardreferensvärde, och som är konstruerat i enlighet med de standarder som fastställs i de delegerade akter som avses i artikel 19a.2.

23b) *referensvärde för klimatpositiva investeringar*: ett referensvärde där de underliggande tillgångarna, för tillämpningen av led 1 b ii i denna punkt, väljs ut på grundval av att deras koldioxidutsläppsbesparingar överskrider tillgångens koldioxidavtryck, och som är konstruerat i enlighet med de standarder som fastställs i de delegerade akter som avses i artikel 19a.2.”
2. Artikel 13 ska ändras på följande sätt:
 - a) I punkt 1 ska följande led läggas till som led d:

”d) En förklaring av hur metodens nyckelelement enligt led a beaktar faktorer som rör miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning (ESG) för varje referensvärde eller familj av referensvärden som strävar mot eller tar hänsyn till ESG-mål.”
 - b) Följande punkt ska införas som punkt 2a:

”2a. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 49 med avseende på att närmare ange minimiinnehållet i den förklaring som avses i punkt 1 d.”
3. I avdelning III ska följande kapitel införas som kapitel 3a:

”Kapitel 3a

Referensvärden för koldioxidsnåla och för klimatpositiva investeringar

Artikel 19a

Referensvärden för koldioxidsnåla och för klimatpositiva investeringar

 - (1) Kraven i bilaga III ska, utöver eller som ersättning för kraven i avdelningarna II, III och IV, tillämpas på tillhandahållande av och rapportering i samband med referensvärden för koldioxidsnåla eller för klimatpositiva investeringar.
 - (2) Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 49 med avseende på att närmare ange minimistandarder för referensvärden för koldioxidsnåla och för klimatpositiva investeringar, däribland följande:
 - (a) Kriterier för val av underliggande tillgångar, inbegripet, i förekommande fall, kriterier för uteslutande av tillgångar.
 - (b) Kriterier och metod för viktning av referensvärdets underliggande tillgångar.
 - (c) Metoden för beräkning av de koldioxidutsläpp och koldioxidbesparingar som är kopplade till de underliggande tillgångarna.”
4. I artikel 27 ska följande punkter läggas till som punkterna 2a och 2b:

”2a. För varje krav enligt punkt 2 ska en referensvärdesdeklaration innehålla en förklaring av hur faktorer som rör miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning (ESG) beaktas för varje referensvärde eller familj av referensvärden som tillhandahålls och offentliggörs, och som strävar mot eller tar hänsyn till ESG-mål.

2b. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 49 med avseende på att närmare ange den information som avses i punkt 2a”.

5. Texten i bilagan till denna förordning ska läggas till.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande